

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Straky a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Kamily Drábkové ve věci

žalobce:

██████████, narozený ██████████,
bytem ██████████
zastoupený advokátem ██████████
sídlem ██████████

proti

žalované:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
za níž v řízení jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových,
IČO: 69797111, sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 144 062,50 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 5.9.2022, č.j. 3 C 221/2021-185,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v odstavci II. výroku, v částce 20 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 77 406,50 Kč od 23.9.2021 do 3.2.2022 a se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 20 000 Kč od 4.2.2022 do zaplacení potvrzuje.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se v odstavci II. výroku v částce 3 085,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 23.9.2021 do zaplacení **mění** tak, že v tomto rozsahu se žaloba zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 5 210 Kč do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce [REDACTED]

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně odvoláním dotčeným výrokem II. uložil žalované zaplatit žalobci částku 23 085,50 Kč s vymezenými úroky z prodlení. O náhradě nákladů řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.
2. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalovaná odpovídá ve smyslu citovaných ustanovení zákona č. 82/1998 Sb. žalobci za škodu způsobenou nezákonnými rozhodnutími, a to usnesením o zahájení trestního stíhání a rozsudky trestního soudu prvního a druhého stupně, jimiž byl žalobce uznán vinným z trestného činu, kdy tyto rozsudky byly následně v dovolacím řízení zrušeny a posléze byl žalobce obžaloby plně zproštěn. Soud prvního stupně nad rámec částky 30 000 Kč, kterou žalovaná v průběhu řízení žalobci vyplatila, přiznal žalobci na peněžitém zadostiučinění dalších 20 000 Kč. U tohoto nároku soud dospěl k závěru, že za stíhané přečiny výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zák. a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zák. byl žalobce ohrožen maximální sazbou trestu odnětí svobody v trvání tří let, kdy vzhledem k povaze jednání mu fakticky uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody nehrozilo. Trestní řízení bylo vedeno po dobu necelého 2,5 roku (srpen 2018 až leden 2021), mělo však do osobnostní sféry žalobce více intenzivní dopady oproti obdobným případům. Žalobce byl soudy nejprve pravomocně uznán vinným ze spáchání trestného činu výtržnictví, čímž přestal být osobou bezúhonnou, což se v jeho osobní sféře zásadním způsobem projevilo, a to v jeho profesní a společenské pověsti, žalobce byl nucen ukončit jednatelství ve vlastní společnosti i členství ve statutárním orgánu spolku, byly mu odebrány zbraně. V dalším trestním řízení bylo žalobci státním zástupcem kladeno k tíži právě předchozí odsouzení, bylo navrhováno jeho znalecké zkoumání z důvodu možné poruchy osobnosti, došlo ke zpochybnění jeho odborné kompetence. Soud prvního stupně porovnal výši peněžitého zadostiučinění s odškodněním poškozených ve dvou věcech (vždy v částce 20 000 Kč), přesto měl za to, že v dané věci je žalobcem požadovaná výše přiměřeného zadostiučinění v částce 50 000 Kč jako odpovídající, neboť došlo k intenzivnějšímu zásahu do osobnostní sféry žalobce, na něhož bylo po dobu několika měsíců nahlíženo jako na osobu pravomocně odsouzenou se všemi negativními důsledky z toho vyplývajícími. Soud prvního stupně za důvodně žalované považoval i mezi účastníky dvě sporné náhrady nákladů zastoupení, a to za úkon prostudování spisu po převzetí obhajoby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. f) ve spojení s odstavcem 3 advokátního tarifu v částce 1 500 Kč + náhradu hotových výdajů 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Prostudování vyšetřovacího spisu sejevilo soudu prvního stupně jako nezbytné pro řádný výkon obhajoby s ohledem na plánovaný výslech žalobce jako obviněného, kdy zde byl časový odstup od převzetí a přípravy zastoupení a rovněž se jednalo o časovou náročnost daného úkonu. Rovněž tak u vyjádření k informačnímu dopisu a ke stanovisku Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 29.6.2020 se okresní soud ztotožnil s argumentací žalobce, že za něj náleží odměna za úkon právní služby v plné výši s odkazem na § 11 odst. 3 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. k) v částce 1 500 Kč a nikoliv zkrácený na jednu polovinu, jak jej posoudila žalovaná. Žalobce v tomto podání reagoval na informační dopis soudu a zasláné vyjádření k dovolání zpracované NSZ, které přinášelo v trestní věci žalobce zcela nové skutečnosti. O náhradě nákladů řízení soud prvního stupně rozhodl s odkazem na § 142 odst. 2 o.s.ř. a vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl z procesního hlediska úspěšný co do částky 80 492 Kč a neúspěšný co do částky 120 977 Kč. Úspěch žalobce tak činil 40 % a jeho neúspěch 60 %, což soud prvního stupně hodnotil u obou stran jako úspěšnost ještě obdobnou, a proto rozhodl, jak je shora uvedeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti vyhovujícím výrokům II. a nákladovému výroku IV. se včas odvolala žalovaná. Zaprvé brojila proti výši přiměřeného zadostiučinění soudu prvního stupně. Předložila dvě soudní rozhodnutí, která považovala za obdobné v projednávané věci, přičemž soudy v nich jako přiměřenou nemajetkovou újmu přiznaly částku ve výši 20 000 Kč. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí toliko zdůraznil jednu odlišnost předložených rozsudků od řešeného případu. Zároveň ale nepředložil jiný použitelný případ, resp. neprovedl komparaci, z které by mohlo být dovozeno, že újma žalobci z hlediska spravedlnosti není menší než újma jiná, za kterou se přiznává minimálně žalovaná částka, a přitom se od případů předložených žalovanou stranou odchyloval o 150 %. Žalovaná zdůraznila jí předložené rozhodnutí Městského soudu v Praze, ve kterém byl obžalovaný ohrožen výrazně vyšší trestní sazbou, tedy následek pro obžalovaného byl jistě významnější, s čímž se soud prvního stupně nikterak nevypořádal. Žalovaná považuje za přiměřenou peněžitou satisfakci částkou ve výši 30 000 Kč, nikoliv soudem akceptovanou částku 50 000 Kč. Žalobce v řízení netvrdil ani neprokázal důsledky trestního stíhání na jeho osobní a rodinný život, stejně tak netvrdil a neprokazoval újmu na zdraví, vyjma sféry pracovní a nutnosti změny zápisu ve spolkovém rejstříku. Žalobcem nebyly tvrzeny a prokazovány jakékoliv další zásahy způsobené trestním stíháním a odsouzením. Sám nepředložil žádný srovnatelný případ. Soud prvního stupně se řádně nevypořádal se všemi skutečnostmi, což v důsledku činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalovaná zpochybnila i přiznanou náhradu za úkony právní služby, a to za prostudování spisu po převzetí obhajoby ze dne 20.8.2018, jež mělo být posouzeno jako integrální součást úkonu převzetí a přípravy obhajoby. Dále soud prvního stupně nesprávně posoudil povahu vyjádření k stanovisku Nejvyššího státního zastupitelství. Daný úkon nepřinesl nová skutková či právně významná tvrzení, která by měla jakýkoliv vliv na rozhodování Nejvyššího soudu. Žalovaná dané vyjádření považuje spíše za formální a mělo být posouzeno dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) advokátního tarifu. Žalovaná napadla i výrok o náhradě nákladů řízení, neboť změnou výroku II. dojde zároveň ke změně poměru úspěchu stran, a to ve prospěch žalované. Žalovaná navrhla, aby napadené rozhodnutí ve výroku II. a IV. bylo zrušeno a věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání.
4. Žalobce naopak navrhl rozsudek soudu prvního stupně potvrdit. Dle jeho názoru soud prvního stupně při určení výše přiměřeného zadostiučinění rozhodl v souladu s judikaturou a provedl posouzení všech tří komparačních kritérií a přezkoumatelně určil výši náhrady. U třetího kritéria žalobce ve svém vyjádření vyjmenoval další důvody pro přiznání vyšší sazby zadostiučinění. Rovněž ve vztahu k majetkové škodě soud prvního stupně dle žalobce srozumitelně a přezkoumatelně zdůvodnil své rozhodnutí a nikterak nevybočil z přípustných mezí posouzení věci soudem. Nad rámec toho žalobce zmínil, že pokud soud prvního stupně nepřiznal navýšení odměny za podání dovolání pro zvýšenou mimořádnou časovou náročnost, postupoval zřejmě nezákonně, kdy odkázal na úpravu uvedenou v § 12 odst. 1 advokátního tarifu. Dále uvedl, že by dle něho bylo namístě čelit i zamítavému výroku III., kdy mu nebyla přiznána náhrada za újmy ze zrušené DPH, přičemž žalobce uvedl důvody, proč se neodvolal.
5. Odvolací soud projednal věc v mezích vyplývajících z odvolání (§ 212 o.s.ř.) a přezkoumal napadený rozsudek ve vyhovujícím výroku a závislém nákladovém výroku postupem podle § 212a odst. 1, 3 a 5 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné jen částečně.
6. Odvolací soud souhlasí se závěry soudu prvního stupně, kterými odůvodnil přiznání zadostiučinění v částce 20 000 Kč (převyšující již vyplacených 30 000 Kč). Odvolací soud považuje toto rozhodnutí za řádně odůvodněné a přezkoumatelné. Soud prvního stupně se správně vypořádal s rozhodujícími kritérii – tj. povahou trestní věci, délkou trestního stíhání a dopady trestního stíhání do osobní sféry žalobce. Provedl i porovnání se dvěma případy, což považuje odvolací soud za dostačující, kdy se jednalo o případy, v nichž bylo, stejně jako v této věci, poskytnuto přiměřené zadostiučinění v desítkách tisíc Kč. Jen z toho důvodu, že

v projednávané věci byly shledány podmínky pro přiznání o něco vyšší částky, nebylo třeba zjišťovat další obdobné kauzy. Takové přiznání, jak jej učinil soud prvního stupně, se přitom jeví odvolacímu soudu jako přiměřené, a to zejména proto, že v projednávané věci došlo na rozdíl od dvou srovnávaných nejprve k pravomocnému odsouzení, které mělo soudem prvního stupně popsany nepříznivý dopad do poměrů žalobce. K námitce žalované, že ve srovnávané trestní věci souzené Městským soudem v Praze byl tamnější žalovaný ohrožen vyšší trestní sazbou, odvolací soud znovu zdůrazňuje, že v ní obžalovaný nebyl odsouzen, navíc věc byla postoupena příslušnému přestupkovému orgánu, neboť skutek mohl být posouzen jako přestupek – obžalovaný se aktivně podílel pod vlivem alkoholu na jednání, pro něž byl stíhán, účastnil se potyčky. Proto jeho újma nebyla shledána jako srovnatelná s újmou osoby, která by byla výhradně obětí či nezúčastněnou osobu snažící se vzniklou situací řešit správným způsobem. Proto také bylo v dané věci přiznáno nižší zadostiučinění. Oproti tomu v projednávané věci byl žalobce nakonec obžaloby zcela zproštěn, v případě prvního trestného činu nebylo prokázáno, že by se stíhaného jednání dopustil žalobce a u druhého žalobce jednal v mezích přípustné svépomoci. Jeho odškodnění celkovou částkou 50 000 Kč je proto přiměřené, a proto odvolací soud výrok II. v přiznané částce 20 000 Kč s vymezenými úroky z prodlení potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

7. Ve zbytku, co do sporných nákladů zastoupení má odvolací soud odvolání žalované za důvodné. Úkon nahlédnutí do spisu odvolací soud považuje v projednávané věci za součást úkonu převzetí a přípravy zastoupení, neboť jej zástupce žalobce na samém počátku trestního stíhání vykonal v bezprostřední souvislosti s převzetím zastoupení, kdy téhož dne, kdy mu byla udělena plná moc, požádal policejní orgán o nahlédnutí do spisu, jež mu bylo v nejbližším termínu umožněno. Odvolací soud odkazuje na judikaturu Ústavního soudu např. II. ÚS 2526/22, IV. ÚS 1351/22 a IV. ÚS 663/22.
8. Druhý sporný úkon považuje odvolací soud za úkon, za něž za přiměřeného použití § 11 odst. 2 písm. d) ve spojení s odst. 3 advokátního tarifu náleží odměna ve výši jedné poloviny. Nejedná se totiž o dovolání (§ 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu), ale pouze o vyjádření k vyjádření Nejvyššího státního zastupitelství k dovolání, v němž se zástupce žalobce co do věci samé jen ztotožnil s několika body vyjádření Nejvyššího státního zastupitelství.
9. Ve zbytku proto odvolací soud odvolání žalované vyhověl a napadený rozsudek změnil způsobem, jak je popsán v druhém výroku tohoto rozsudku (§ 220 odst. 1 o.s.ř.).
10. Jelikož si žalobce sám nepodal odvolání proti zamítavému výroku, nebylo možné přezkoumávat položky zamítnuté již soudem prvního stupně a nahrazovat jimi neúspěch žalobce shora popsany.
11. S odkazem na § 224 odst. 2 o.s.ř. odvolací soud znovu rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně, a to shodně s okresním soudem, s jehož závěry odvolací soud souhlasí. V odvolacím řízení byl rozsudek soudu prvního stupně změněn jen nepatrně, a proto odvolací soud neměl důvodu rozhodovat jinak než okresní soud.
12. Jiná situace je u nákladů odvolacího řízení, kde odvolací soud postupoval dle § 142 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř. a zde do vysoké míry úspěšnému žalobci přiznal proti žalované náhradu nákladů odvolacího řízení. Jeho předmětem byla částka 23 085,50 Kč s vymezenými úroky z prodlení, u níž ve shodě s vyúčtováním žalobce činí sazba odměny 2 060 Kč za jeden úkon právní služby - § 7 bod 5. a § 8 odst. 1 advokátního tarifu. Žalobce byl úspěšný v částce 20 000 Kč, jeho úspěch činí 86,63 %, neúspěch 13,37 % rozdíl je 73,26 % v němž odvolací soud přiznal žalobci proti žalované náhradu nákladů odvolacího řízení. Ty jsou v plné výši představovány odměnou advokáta za 2 úkony právní služby po 2 060 Kč za vyjádření k odvolání a za účast u odvolacího jednání (§ 11 odst. 1 písm. g/ a k/ advokátního tarifu), dále dvakrát náhradou hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu, cestovným za cestu zástupce žalobce autem z [REDAKCE] do [REDAKCE] a zpět ve výši 758 Kč, náhradou za promeškaný čas

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

na této cestě v celkové výši 400 Kč (§ 14 advokátního tarifu), celkem se jedná o částku 7 112 Kč včetně DPH, z níž 73,26 % představuje částku 5 210 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nebude-li podle tohoto rozsudku plněno řádně a včas, může být soudem (soudním exekutorem) vykonán.

České Budějovice 24. února 2023

Mgr. Jiří Straka v.r.
předseda senátu

Monika
Hanušová

 Digitálně podepsal Monika
Hanušová
Datum: 2023.03.07 08:18:51
+01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.